

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/162/EU, on tulkittava siten, että se on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta verovelvollista estetään vähentämästä arvonlisäveroa, jonka se on tuossa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan tai maksanut muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden verovelvollisten sille suorittamista palveluista, joita se on käyttänyt palvelujen suorituksiin muissa jäsenvaltioissa kuin kotipaikkajäsenvaltiossaan, kun vähennysoikeuden epäämisen perusteena on se, että kyseinen verovelvollinen on rekisteröity arvonlisäverotarkoituksessa direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/162, 214 artiklan 1 kohdan d tai e alakohdan nojalla. Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/162, 168 artiklan a alakohtaa ja 169 artiklan a alakohtaa on sitä vastoin tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä lainsäädännölle, jossa kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta verovelvollista, johon sovelletaan siellä verovapautusjärjestelmää, estetään käyttämästä oikeutta vähentää arvonlisävero, jonka se on tuossa jäsenvaltiossa velvollinen maksamaan tai maksanut muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden verovelvollisten sille suorittamista palveluista, joita se on käyttänyt palvelujen suorituksiin muissa jäsenvaltioissa kuin kotipaikkajäsenvaltiossaan.

⁽¹⁾ EUVL C 441, 28.11.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.11.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Supremo – Espanja) – Josefa Rico Gil ja Antonio Ferrándiz González v. Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Asia C-547/16) ⁽¹⁾

(Kilpailu — SEUT 101 artikla — Yritysten väliset sopimukset — Huoltoasemia pitävien yritysten ja öljy-yhtiöiden väliset liikesuhteet — Pitkäaikainen polttoaineiden yksinostosopimus — Päätös, jossa Euroopan komissio määrää yrityksen sitoumukset velvoittaviksi — Komission sitoumuksia koskevan päätöksen sitovuus kansallisiin tuomioistuimiin nähden — Asetuksen (EY) N:o 1/2003 9 artiklan 1 kohta ja 16 artiklan 1 kohta)

(2018/C 022/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Josefa Rico Gil ja Antonio Ferrándiz González

Vastapuoli: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Tuomiolauselma

[SEUT 101] ja [SEUT 102] artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 16 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että Euroopan komission saman asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti tietyistä yritysten välisistä sopimuksista tekemä sitoumuksia koskeva päätös ei ole esteenä sille, että kansalliset tuomioistuimet tutkivat, ovatko nämä sopimukset kilpailusääntöjen mukaisia, ja tilanteen mukaan toteavat sopimukset pätemättömiksi SEUT 101 artiklan 2 kohdan nojalla.

⁽¹⁾ EUVL C 22, 23.1.2017.